

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Έσωτερικού:

Ετήσια λέβα 15
Εξάμηνος » 8

Έξωτερικού:

Ετήσια φράγκα 20
Εξάμηνος » 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και
γραμμάτια της βουλγ. τραπεζης
δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεία της «Οδησσός»
έν τῷ Α. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα
στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ λέβου.

✽✽✽

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαίτεροι συμφωνταί

✽✽✽

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησσόν»
ἀποστέλλομενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προε-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὡς ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Κ. ΣΙΓΑΛΑΣ ΗΓΕΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς ἡ-
μῶν ἐπιστέλλει τὰ ἐξῆς ἀξιολόγη-
στα! Προμελετηθεῖσα συνάντησις Φι-
λομούσων ἐν τῷ Παργασσῷ ἔλαθεν
χώραν ὅπου ὁ πολύφθογγος κ. Σι-
γάλας ἐτύγγανεν ὁ ἥρωας τῆς ἐσπε-
ρίδος ἐκείνης καὶ ἐγένετο πρόξενος
ἀφυσπίνσεως τῆς νεωτέρης ἑλληνι-
κῆς ἀδιαφορίας καὶ πρὸς ἔρρειν ἐ-
κλεπτόνσεως τοῦ καλλιλογικοῦ συ-
ναισθήματος τοῦ ὁποῦ προ πολλοῦ
ἐποιούντο οἱ πρόγονοί μας καὶ οὗς
μόνον τὰ νεώτερα πεπολιτισμένα ἔ-
θνη ἐξήλωσαν. Ἀφήνομεν τὰ γεγο-
νότα εἰς τὴν γλαφυρὰν γραφίδα τοῦ
κ. Σ. Παγανέλη ὅστις ἐν τῇ «Εφη-
μερίδι» ἐπάγεται.

«Τὸ πῶρ τοῦ εὐγενοῦς τοῦτου αἰ-
στοῦ ἀκμαῖον ἔχων ἐν ἑαυτῷ καλ-
λιεργεῖ διὰ τῶν ὀλίγων καὶ ἀτελῶν
μέσων τοῦ τὰ χαρίσματα αὐτοῦ φύ-
σις καὶ τέχνη ἔδωκαν αὐτῷ. Φωνὴν
ἐντονον, εὐήχον καὶ ἀργυρόηχον, στά-
σιν εὐπρεπῆ, χειρονομίαν σύμμετρον,
δύναμιν ἀντικλήψεως τῆς ἐννοίας τοῦ
ὕπο ἀπαγγελίαν ποιήματος, καὶ δύ-
ναμιν ἐξωτερικεύσεως εὐστόχου διὰ
τοῦ σχήματος καὶ τῆς φωνῆς τῶν
ἐρμηνευομένων ἐν τῇ ποιήσει ποι-
κίλων ἰδεῶν καὶ παθῶν. Καὶ ὁ κ.
Σιγάλας, ὅπως καὶ πᾶς ἄλλος καλ-
λιεργῶν τὸ «καλὸν», ἐν τῇ ἀδιαπλά-
στῃ ἐτι πατριδί μας, παλαίει κατὰ
μυρίων δυσχερειῶν, ὧν ἡ δεινότερα
εἶνε τῆς κοινωνίας ἡ πλήρης ἀδια-
φορία καὶ ἐγκατάλειψις. Καὶ αὐτὸς
ὅμως μιμεῖται τοὺς ἄλλους, τοὺς ὀ-
λιγίστους. δυστυχῶς, ἐραστὰς τοῦ
καλοῦ τοὺς ἀγωνιζομένους ἐκ τοῦ
μυθηνῶς, ἀνευ μέσων, ἀνευ προστα-
σίας, ἀνευ συμπαθείας ἢ ἡθικῆς
ἀρωγῆς, νὰ γείνωσι καὶ τι. Παλαί-
ει, σκέπτεται, ἀποκαρτερεῖ ἐνίοτε,
ἀναθαρρεῖ, μελετᾷ τελειοποιεῖται ἐφ'
ὅσον δύναται νὰ τελειοποιηθῇ τις,
μὴ ἔχων πρότυπα μὴ ἔχων διδάσκα-
λον, μὴ ἔχων σημεῖον συγκρίσεως ἢ
παραβολῆς, εἰς ἀστόργους ἐπικρίσεις
ἐκτεθειμένους, καὶ μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ
φυγικῇ δυνάμει καὶ τῷ ἰδίῳ ἔρωτι
θαρρῶν. Οὐδεὶς δικαιοῦται ἢ δύνα-
ται, ἐν γνώσει τῶν συγχρόνων πε-
ριστάσεων καὶ καιρῶν νὰ ζητῇ πα-
ρὰ τῶν ἄλλων τὰ τέλεια, πλειότε-
ρον δὲ ἐτι ὅταν οἱ ἄλλοι οὗτοι ἐφά-
πτωνται πρὸς τὴν ποικίλην καὶ πο-
λυώνυμον καλλιτεχνίαν τὴν γηπῖαν
ἐτι παρ' ἡμῖν. Ἀρκεῖ ὅτι εὐσυνει-
δήτως πράττει τις τὸ κατὰ δύναμιν
καὶ ἀρκεῖ ὅτι τὸ πραττόμενον ἐπιτε-
λεῖται ἐν μέσῳ ἀδυσωπῆτων περι-

στασιῶν. Ὁ κ. Σιγάλας παρέσχε
ἡμῖν δείγματα ἰδιοφυΐας τοῦ, ὅς τὸ
πράξει καὶ ταχέως καὶ πεπολιθῶς.
Δύναται τις ἀπὸ τοῦδε σχεδὸν νὰ
προεικάζῃ καὶ τοῦ κοινοῦ τὴν συμ-
πάθειαν καὶ τὴν ὀφειλομένην εἰς
τὴν φιλοτιμίαν καὶ εὐφυΐαν τοῦ ἀ-
ρωγῆν. Ποίησις ἀτελὴς ἢ πλημε-
λὴς ἀπαγγελλομένη εἶνε μουσικὴ
ὕψηλῃ πλημελῶς ἢ ἀτελὴς ἀτε-
λουμένη. Τὸ ὅτι ἡ ὀρθὴ ἀνάγνωσις
καὶ ἡ ὀρθὴ ἀπαγγελία πρέπει τα-
χέως νὰ καλλιεργῇται παρ' ἡμῖν, καὶ
πρὸ παντὸς ἄλλου, εἶνε νομίζομεν
ζήτημα ἐφ' ὃ οὐδεὶς δύναται νὰ
μὴ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὁ κύριος οὗτος
κλάδος τῆς κομψῆς παιδεύσεως ἡ-
μετέστη τελείως παρ' ἡμῖν. Ἀς ἀ-
κούσωμεν τὸν κ. Σιγάλαν ἀπαγγέ-
λοντα ὅς κρινόμεν αὐτὸν μετὰ δι-
καιοσύνης, ὅς τὸν ἐνθαρρύνωμεν διὰ
τῆς συμπαθείας ἡμῶν καὶ τῶν φι-
λικῶν παρατηρήσεων. ἔδωκεν παρυσια-
σθῇ ἐπιτηδεῖα πρὸς τοῦτο περι-
πτωσις. Τὸ αἰσθητὴ τῆς στορ-
γῆς πρὸς νέους ἀνθρώπους ἀπερροῦν-
τας τὸν βίον αὐτῶν ὑπὲρ ὥρας τι-
γὰς ἰδέας καὶ ὀρθῆς οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ σκοπίμου ἀσχολίας, εἶναι καθή-
κον ἰσως τῆς κοινωνίας. Καὶ τὴν
στοργὴν ταύτην, τὴν συμπαθεῖ ἀρω-
γῇ, τὴν εὐμενὴ ἐνθάρρυνσιν, ὅς μᾶς
ἐπιτραπῇ νὰ ζητήσωμεν ὑπὲρ τοῦ
κ. Σιγάλα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ.

—Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν: Ἡ
πρωτεύουσά μας ἐμαστιζέτο ἀπὸ
πολλῶν ἐτῶν ἐτι συστηματικῶν ἐπι-
θέσεων γαλλικῶν θιάσων διοικουμέ-
νων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ συ-
στηματικωτέρων χρηματιστῶν ἐπι-
χειρηματιῶν οἵτινες διὰ τῆς διαφθει-
ροῦσης τὰ ἀγνὰ ἑλληνικὰ ἔθνη διὰ
τῶν ἀναίδων κωμειδῶν κατέκτη-
σαν λαυθαρόντως ἔδαφος ἐν τῇ ἐκ-
τιμήσει τῶν Ἀθηναίων οἵτινες λη-
σμονήσαντες τὴν θέαν τοῦ Βέρδη
καὶ Δονιζέτη μουσικὴν ἐνεκοιλώθη-
σαν, ὡς εἶπον, τὴν ἐλαφρὰν τῆς ἐ-
λαφρᾶς φιλολογίας μουσικῆς. Τὸ κα-
λὸν δὲ δὲν ἔβλεπεν εἰσθαι ἀθεράπευ-
τον ἐὰν καὶ τὰ ὑποδύμενα μελο-
δράματα παρὰ γάλλων ἡθοποιῶν ἐ-
ψάλλοντο ἄρτια καὶ ἀνελλιπῶς. Ἀλ-
λὰ πολλοὺ γε καὶ δει Οἱ γάλλοι θι-
αοῦνται τὰ πάντα ἐξαρμεταλλεύοντο
ἕως ὅτου ἐπ' ἐσχάτων κατησχήμε-
νοι καὶ ὑπὸ βῆρος χρεῶν ἐγκατέλι-
πον τὰς Ἀθήνας, ἵνα μὴ ἐπὶ διετί-
αν τοῦλάχιστον ἐπνέλωσιν, καθότι
ὁ ἄρτι ἀφικόμενος ἰταλικὸς θιάσος
τῶν ἀδελφῶν Lambrouna ἐξετιμήθη
ὅσον οὐδέποτε ἄλλος μελοδραματικὸς
θιάσος ἐν τῷ ὁποίῳ διαπρέπει ἡ
ἐξοχος καλλιτέχνης καὶ εὐειδὴς δεσ.

Emma Angelini ὡς πρώτη ὑψίφω-
νος καὶ ὁ Μασίνης ὡς λαμπρὸς βα-
ρύτονος. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσ-
εχούς μηνὸς ἀφικνεῖται ἐξ Ἀμερι-
κῆς προερχόμενος ὁ ἐξοχώτερος τῶν
ἰταλικῶν μελοδραματικῶν θιάσων ὑ-
πὸ τοῦ κ. Zagri διεθυνόμενος καὶ
συγκαταλέγων τὸν πρῶτον τῆς Ἰτα-
λίας ὑψίφωνον Mazini συμδληθέντα
διὰ δέκα παραστάσεις δι' ἐκάστην
τῶν ὁποίων θὰ πληρῶνῃται χιλίας
ἐξακοσίης δραχμᾶς ὡς θετικώτατα
μαλθάνω.

Ζ.

Καθ' ὅς ἐλάδομεν πληροφορίας,
τὸ ὕγειονομικὸν συμβούλιον ἔδωκε
ρητὰς ὁδηγίας πρὸς τοὺς ἀντιπρο-
σώπους τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως εἰς
τὸ ἐν Ἀρέσθῃ διεθνὲς συνέδριον νὰ
συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσε-
ως τῶν καθάρσεων, διότι, ὅτι δὴ-
ποτε καὶ ἂν ἀποφασισθῇ, ἡ ἑλλην.
κυβέρνησις δὲν προτίθεται νὰ παρ-
αιτηθῇ τοῦ μέτρου τοῦτου, οὐ μόν-
ον διότι ἐμπορικὰ συμφέροντα δὲν
τὸ ἐπιβάλλουσιν, ἀλλὰ καὶ διότι ἀπ-
δείχθη μέχρι τοῦδε πρόσφορον. Μό-
νον δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὰς κα-
θάρσεις μέχρις ὁκτώ ἡμερῶν.

Ἡ ΠΑΝΩΛΗΣ.—Εγράφη ὅτι κατ'
ἰδιωτικὰς πληροφορίας ἡ πανώλης
ἐνέσκηψεν εἰς Βηρυτόν. Ἐν τούτοις
ἡ ἑλλην. κυβέρνησις οὐδεμίαν ἐλα-
θε περὶ τοῦτου εἰδήσιν, πιστεύεται
δὲ ὅτι ἡ εἰδήσις εἶναι ἀνακριβὴς
καθόσον ἂν συνέβαινε τοιοῦτόν τι,
ἔβλεπε λάβει τηλεπραβικὴν γνώσιν
περὶ τοῦ πράγματος. Ἐκτὸς τούτου
δὲν πρόκειται νὰ ζητήσῃ καὶ πλη-
ροφῶριαν καθόσον αἱ διαταγαί, τὰς
ὁποίας ἐξέδωκεν εἰς τὰς προξενικὰς
ἀρχὰς καθιστῶσι ταύτας ὑπευθύνους
διὰ τοιαύτην παράλειψιν τοῦ καθή-
κοντος τῶν.

ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ.—Τὴν προσ-
εχὴ ἐδομαδα ἀναμένεται εἰς Πει-
ραιᾶ ἐκ Νεαπόλεως τῆς Ἰταλίας ἰτα-
λικὸς στόλος, ἀπαρτιζόμενος ἐξ ἐνὸς
προσκόπου καὶ τεσσάρων θωρηκτῶν.

Ἡ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΤΗΣ ΟΥΛΔΙ-
ΑΣ.—Ἐπισήμως ἐγένετο γνωστὸν,
ὅτι ἡ πριγκίπισσα τῆς Ουαλίας
καταφθάσει εἰς Ἀθήνας ἐντὸς δέκα
ἡμερῶν. Ἡ ὑψηλὴ ξένη θὰ φιλο-
ξενηθῇ ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ἀλλ' εἴ-
ναι ἄγνωστον ἐπὶ πόσας ἡμέρας θὰ
παρατείνῃ τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν
αὐτῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Ἀ-
θῆναις ἀφίξεως τῆς πριγκίπισσας
θὰ κατπλεῖσθῃ εἰς Πειραιᾶ καὶ ὁ
ἀγγλικὸς στόλος τῆς Μεσογείου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΝΕΥΡΩΠΑΘΕΙΑΙ ΤΩΝ ΟΥ-
ΡΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ
ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Υπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδό-
θη ἐναγχοῦς ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ ἡ
τμηματικῶς δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ
ὕρρηγοῦ τῆς χειρουργικῆς Παν-
θολογίας ἐν τῷ Εθν. Πανεπιστι-
μίῳ κ. Βαρθολ. Γκίζῃ ἐν τῷ πε-
ριοδικῷ ἱατρικῷ καὶ Φαρμακολο-
γικῷ δελτίῳ, λαμπροτάτῃ μετά-
φρασις τοῦ ἔργου τοῦ προῶρως
τὸν βίον καταλιπόντος Ultzmann
«περὶ τὸν νευρώσεων τῶν οὐρη-
τικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων
τοῦ ἀνθρώπου». Ο συνάδελφος
καὶ ὕρρηγος τοῦ Πανεπιστημίου
κ. Β. Γκίζης, γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλ-
λων αὐτοῦ συγγραμμάτων ὡς λ. χ.
«περὶ τοῦ φυματίου ἐν τῇ χειρουργ-
ικῇ τῶν οὐρητικῶν καὶ γεννητι-
κῶν ὀργάνων, περὶ τῶν φυσικῶν
δυσμορφιῶν ἥτοι τοῦ Επισπαιδίου,
τοῦ ὑποσπαιδίου καὶ ἐκ στορφῆς
τῆς κύστεως, περὶ τῆς ἱστορικῆς
σπουδῆς τῶν οὐρητικῶν καὶ γεννητι-
κῶν ὀργάνων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτά-
των χρόνων μέχρι τῆς σημερινῆς καὶ
ἐξ ἄλλων αὐτοῦ ἐν διαφοροῖς πε-
ριοδικῶς δημοσιεύσεων ἐπιστημο-
νικῶν, διὰ τοῦ χαρακτηρίζοντος
αὐτὸν γλαφυροῦ καλὰμου μετε-
γλωττίσεν τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὴν
καθ' ἡμᾶς γλῶσσαν μετὰ πολλῆς
ἐπιτυχίας. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ περι-
γράφονται ἀπασαί αἱ νευροπάθει-
αι τοῦ οὐροποιογεννητικοῦ συστή-
ματος τοῦ ἀνθρώπου, αἵτινες, ὡς
γνωστὸν, δυνατόν ἐνίοτε νὰ συγ-
χισθῶσι καὶ ὑπὸ τῶν μᾶλλον πε-
ποιραμένων πρακτικῶν ἱατρῶν
πρὸς διαφόρους ὀργανικὰς παθή-
σεις τοῦ αὐτοῦ συστήματος. Τὸ ὅ-
λον ἔργον διαφείτα κυρίως εἰς
τρία μέρη ἥτοι εἰς τὰς νευρώσεις
τῆς αἰσθητικότητος τοῦ οὐροποιο-
γεννητικοῦ συστήματος, εἰς νευρώ-
σεις τῆς κινήτικότητος καὶ εἰς νευ-
ρώσεις τῶν ἐκκρίσεων. Ο κ. Γκί-
ζης διὰ τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ ἔργου
ἐγένετο πρόξενος μεγίστης ωφε-
λείας εἰς τοὺς ἑλληνας ἱατροὺς
καὶ τοὺς σπουδαστὰς τῆς ἱατρικῆς
τοὺς μὴ γινώσκοντες ξένας γλῶσ-
σας ὅπως ἀναπληρώσωσι τὴν παρ'
ἡμῖν ἑλλειψιν ἐιδικωτέρας συγ-
γραφῆς τῶν νευροπαθειῶν τοῦ οὐ-
ροποιογεννητικοῦ συστήματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1893.

Σόλων Χωματιανὸς
στρατιωτικὸς ἱατρός.

Εν Βάρνη τη 22 Μαρτίου 1893

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ

Δέν θά ήτο όλως άσκοπον εἰς τὸν δημοσιογράφον καὶ δὴ τὸν ἐν Ἀνατολῇ ζῶντα ἀν' ἀνακύπτων ὀλέγον ἐκ τῆς πολιτικολογίας ἐρριπτε κατὰ καιροῦς καὶ μικρὸν βλέμμα ἀνασκοπῶν τὰ καθ' ἑκάστη τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, καὶ ἰδεῖν ἐκεῖνα ἅτινα οὐχὶ μόνον ἡμεῖς ἔχουσι συνάφειαν εἰς τὰς μεταξὺ ἐκάστης Κοινοῦτητος σχέσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅσα λεληθότως τελοῦμενα συντελοῦσιν εἰς τὸν ἐθνικὸν μαρτυρισμόν. Τοιαῦτα κοινωνιολογικὰ ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν ἡθικὴν τῆς κοινωνίας ἀνάπτυξιν πλείστα καθ' ἑκάστην ἀπαντᾷ τις εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας αἰνιγνέας φθονα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διαθέτουσι μέσα, ἅτινα παρ' ἡμῖν, δυστυχῶς, καὶ δι' ἄλλους λόγους ἄλλὰ καὶ δι' ἑλλειψὶν χρήματος ἐλλείπουσι.

Οὐδόλως λοιπὸν παράδοξον ἂν σήμερον καὶ ἡμεῖς δι' ὀλίγων ἀορίστων καὶ γενικῶν γραμμῶν ἀποφασίζωμεν νὰ θεώσωμεν θέμα τὸ ὅποιον καίτοι λίαν μᾶς τέρπει καὶ ἐν ἄλλῃ ἔως ἐποχῇ θά ἦ ἡ κυριώτερα καὶ ἡ φαιδρύτερα τῶν ἐνασχολήσεών μας, ἐν τούτοις σήμερον, μεθ' ὅλα τὰ γραφέντα ἐν προγενεστέροις ἐποχῇ ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Οἰοῦ», ἐνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς ἡμετέρας θέλησεως δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσιν αἱ ἄλλαι σπουδαιότεραι ἀσχολίαι νὰ καταγινώμεθα περὶ αὐτοῦ! Ἀς μᾶς συγχωρήσωσι δὲ αἱ φίλαι ἀναγνώστριαι τῆς «Οἰοῦ», ἂν ἡ γνώμη μας συγχροσθῇ μετὰ τῆς ἰδέας τὴν αὐταὶ ἐμύρψωσαν περὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν ἀκολουθοῦσι.

Ἄρκει νὰ ρίψῃ τις ἀπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ καὶ θά ἐννοήσῃ τι ἐνοοῦσιν αἱ σημεριναὶ νεάνιδες, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐννοεῖται ἐξαιρέσεων, ὁμιλοῦσαι περὶ πολιτισμοῦ. Ρίψατε ἀπλοῦστατον βλέμμα περὶ καὶ θά ἰδῇτε ὅτι ἡ πόλις μας ἀριθμεῖται περισσότερα καταστήματα νεωτερισμῶν ἢ ἀρτοποιεῖα! Ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, εἰς τε τὴν δημόσιον καὶ τὸν κατ' ἰδίαν βίον τὰ θέματα ἡμῶν δὲν καθοδηγεῖ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο ὁπερ ὀφείλει νὰ διέπῃ ἕκαστον ἐλεύθερον λαόν ἐπαξίως ἐπαπολαύοντα πολιτικῆς ἐλευθερίας· ἐλαχίστην ἰδέαν ἔχομεν περὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, παραγνωρίζομεν πᾶν ὅτι παρὰ τῶν πατέρων μας παρελάβομεν καὶ θεωροῦμεν ἐντροπὴν καὶ νὰ ἀναφέρωμεν περὶ αὐτοῦ, ἀντὶ τούτων δὲ κομπορρημονοῦντες ἐπιδεικνύομεν καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν ἔργῳ πᾶν ὀθνηλὸν καὶ ἀλλότριον, ὥστε τοῦτο ἐστὶ πολιτισμός, τοῦτο ἡθικὴ, τοῦτο διαπαιδαγωγῆσις τῆς νέας γενεᾶς, τοῦτο κοινωνικὸν καθήκον τοῦτο παρὰδειγμα πρὸς μέμνησιν εἰς νέας καὶ νέας ἀποστέρησιν δυστυχῶς τὰ πάτρια, καὶ ἐγκολιπόμενους τοὺς πειθηκισμοὺς καὶ τὰς ξένας ἀνοησίας, τὰς καταδιωρισκούσας τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν σῶμα!

Ἰσως φαινόμεθα ὄζοντες ἀρχαϊσμοῦ, πραγματευόμενοι θέμα ὅπερ ἐν ἀρχαιτέρᾳ χρυσῇ ἐποχῇ ἦν ἡ κυριώτερα ἐνασχολήσις παντὸς λογίου. Ἰσως τινὲς χαρακτηρίσωσιν ἡμᾶς ὡς ἀπλοϊκοὺς, ἂν αἰφνης εἰπωμεν ὅτι ἱκανὴν αἰσθησὶν ἐμποιεῖ ἡμῖν κατὰ τὰς τερπνάς αὐτάς ἡμέρας ἂς ὑπὸ ἐκκλησιαστικὴν διαρ-

χόμεθα ἐποψὴν ἢ παντελὴς σχεδὸν γυνότῃς τῶν ἐκκλησιῶν ἐκτὸν εἰς ἐκείνους τῶν φύλων ἀνηκόντων, νέων ἐν ᾧ τοῦναντίον πλεονασμὸς αὐτῶν παρατηρεῖται ἐν ταῖς χοροῖς καὶ λοιποῖς θεάμασι οὐδεμίαν ἔχουσιν ἡθικὴν ὠφέλειαν καὶ ἀξίαν. Δὲν εἴμεθα θρησκομανεῖς εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ ἐξαρτῶμεν τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τινῶν μεγαλοσχήμεων μετανοῶν, ἢ ἐδαφιαίων σταυρολογημάτων, ἀλλὰ τὴν ἐν ταῖς ναοῖς φοιτήσιν θεωροῦμεν ἄφ' ἐνὸς μὲν ὡς μέσον πρὸς δοξολογίαν τῆς ὑπερτάτης ἐκείνης δυνάμεως, ἐξ ἧς καὶ δι' ἧς τὰ πάντα καὶ ἄφ' ἑτέρου δὲ ὡς σθεναρὸν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀνθ' ὧν αὕτη ὑπὲρ ἡμῶν εἰργάσθη, χρησιμεύουσα ἐν καιροῖς χαλεποῖς καὶ ἀντιξοῖς ὡς θεότευκτος κιβωτὸς ἐν ᾗ διετηρήθη πᾶν ζώπυρον τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἡμῶν μορφώσεως, ἐφ' ᾧ καυχόμεθα οἱ νεώτεροι Ἕλληνες καὶ ὡς ἐπιχείρημα ἀρραγὲς καὶ δὴ ἀδιάσειστον (ἀλλὰ μόνον ἐν ἀνάγκῃ) προβάλλομεν κατὰ τῶν ξένων τῶν ἀμφοισθενόντων τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν κλέος.

Γνωρίζομεν ὅτι οἱ ἀντιφρονούντες θὰ μᾶς προβάλλωσιν ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι ὁ παρὼν αἰὼν, εἶναι αἰὼν τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι αἰὼν τῆς προόδου καὶ τῶν ἐπιστημῶν! Ἐρωτῶμεν τοὺς ταῦτα φρονούντας: εἶναι ἡθικὴ αἱ θρυατέρεις καὶ ἀδελφαὶ ἡμῶν ἀντὶ νὰ συγχάζωσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας π.χ. ἔπου δύναται νὰ διαπλάσθῃ ἡθικῶς ἡ καρδιά αὐτῶν ἢ ἀντὶ νὰ ἀσχολῶνται περὶ τὴν οἰκιακὴν ἐργασίαν, νὰ παρ-ευσίχωνται εἰς τὰς αἰθούσας τῶν χορῶν διαφόρους μετερχόμενοι κερδοσκομοῦς; Εἶναι πολιτισμὸς αἱ νεάνιδες ἀντὶ νὰ ἀναπτύσσωνται ἐλληνοπρεπῶς, νὰ παραδίδωνται εἰς σχολὰς ἀλλοεθνῶν καὶ ἑτεροδόξων, ὅπως διαστρεφόμεναι αἱ ἀπαλαὶ καὶ ἀθῶαι αὐτῶν καρδίαι προσαγορεύουσι καὶ αὐτοὺς τοὺς γονεῖς τῶν ἐτι διὰ τῶν δυστήνων ἐκείνων λέξεων παρα καὶ mamam ἀντὶ τῶν εὐτήνων πᾶ τ ε ρ μ ἡ τ ε ρ; Εἶναι ἀπόδειξις τῶν σημερινῶν φώτων καὶ τῆς προόδου τὸ νὰ προφέρῃ τις καὶ ταῦτα κα κ ὡ ς πέντε φ ρ α ν τ ῆ ῆ ς ι κ α καὶ νὰ ριμουλκῇ τοὺς δακτύλους ἐπὶ τοῦ Π ι α ν ο υ! ἢ νὰ ἐνδύεται τὰ παράχորδα ἐκεῖνα καὶ παρατράγῃ ράκη; ἢ Εὐρώπη ἔχει καὶ τόσα καλά δι' ὧν ὑποδηλοῦται ὁ ἀληθὴς καὶ γνήσιος πολιτισμὸς, διατὶ δὲν ἐπισπεύδομεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶν μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας, μεθ' ἧς ἐγκολιπούμεθα τὰς κακὰς αὐτῆς ἔξεις αἰνιγνέας ἐκτὸς ἄλλων συνεπάγονται καὶ τὴν ὀλικὴν ἡμῶν ἐξάντησιν;...

Ἀνάγκη ὅθεν ἀπαραίτητος ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἰδεῖν τὰς τῆς σημερινῆς ἐποχῆς νεάνιδας τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν τάξιν τῶν λογίων, νὰ φροντίσωσι καὶ ἐκεῖναι καὶ αὐταὶ ὅτε βραδύτερον καταστῶσι μητέρες, νὰ παρασκευάσωσιν ἐλληνοπαιδας τεθωρακισμένους τῇ διπλῇ θώρακί τῆς κατὰ Χριστὸν ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς μορφώσεως, ἄλλως ἂν ἀκολουθήσωσι τὸν πειθηκισμόν καὶ τὴν δουλοπρεπὴ ἀπομίμησιν τῶν ξένων ἡθῶν καὶ ἐθίμων εἶναι ἐπικίνδυνον μὴ ἐν τῇ μέλλοντι ἰδωμεν τὴν νέαν γενεάν ἀποτελομένην ἐξ ἐγωϊστών, ἀλαζόνων, δοκητιστῶν, ὀλιστῶν καὶ καταφρονούντων τῶν πατρίων ἄλλὰ καὶ ἀγνῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων! Σ.

ΣΑΛΛΜΕΛ ΛΑΚΟΥΡ

Ο διάδοχος τοῦ Ιουλίου Φερρὸν ἐν τῇ ὑψηλῇ ἀξιώματι τοῦ προέδρου τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας θεωρεῖται ὡς εἰς τῶν ἐπιφανεστέρων πολιτευτῶν καὶ συγγραφέων τῆς Γαλλίας. Ο Σαλλμέλ ἐγενήθη τὸ 1827 ἐσπούδασεν λαμπρῶς ἐν τῇ Ecole Normale καὶ ἐξήλθεν ἐκεῖθεν, ὡς, ὑψηλῆς τῆς φιλοσοφίας τὸ 1849 ἐδίδαξεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὰ Γαλλικὰ Λύκεια ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησε νὰ ὁμολογῇ πίστιν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ τρίτου Ναπολέοντος παλινὸρθωσιν τῆς αὐτοκρατορίας, ἐφυλακίσθη πρῶτον ἐν Παρισίοις, εἶτα δ' ἐξωρίσθη εἰς Βέλγιον. Ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἐχρησιμοποίησε τὰ σπάνια προσόντα του, περιερχόμενος τὸ Βέλγιον, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν καὶ διοργανῶν διαλέξεις ἐπὶ φιλολογικῶν θεμάτων συνάμα δὲ καὶ ἀναπτύσσων τὰς δημοκρατικὰς του πεποιθήσεις εἰς ἃς παρέμενεν ἀναλλοιώτως πιστός. Ἀποῦ δὲ ἐδίδαξεν ὡς καθηγητῆς τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας καὶ ἐν τῇ Πολυτεχνείῳ τῆς Ζυρίχης, ἐπανέκαμψεν εἰς Γαλίαν, ὡς ἐκ τοῦ περὶ ἀμνηστίας νόμου. Ἐν Παρισίοις διατρίβων, διηύθυνε καὶ συνειργάσθη εἰς διαφόρους φιλολογικὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ πολιτικὰ φύλλα, ἐδοκίμασε δὲ νὰ παραδώσῃ καὶ δημόσια μαθήματα περὶ καλλιτεχνίας, ἀλλὰ παρεκωλύθη ὑπὸ τῆς ἐξουσίας.

Μετὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον, ὁ Σαλλμέλ Λακούρ, καταστάς εἰς ἐκ τῶν στενῶν φίλων τοῦ Γαμβέττα προσέφερε κατὰ πρῶτον τὰς ἐκδουλεύσεις του τῇ Δημοκρατίᾳ ὡς νομάρχης Λυών.

Παραιτηθεὶς τοῦ νομαρχιακοῦ ἀξιώματος, ἐνεφανίσθη ὡς πληρεξούσιος ἐν τῇ Ἐθνικῇ Συνελεύσει τοῦ 1872. Αὐτόθι τὸ πρῶτον ἐπέδειξε τὰ σπάνια αὐτοῦ ρητορικὰ προσόντα, δι' ὧν θεωρεῖται ἤδη κοινῶς ὁ ἐξοχώτατος τῶν κοινοβουλευτικῶν ρητόρων τῆς συγχρόνου Γαλλίας.

Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοί του πολ-λάκις εὖφημον μνείαν ἔκαμαν τῆς ρητορικῆς του δυνάμεως. Ἐπιβάλλουσα εἶνε ἡ στάσις του ἐπὶ τοῦ Βήματος· ἀρχαϊκὴν ὅλως εἰκόνα παριστᾷ ἀπὸ τοῦ Βήματος μετὰ τὴν λευκότην καὶ πρὸς ὑψηλὰ ἀτενίζουσαν κεφαλὴν του, τὸ ὑψηλὸν του ἀνάστημα, τὰς ἀπλὰς κινήσεις, καὶ τὰς καθαρῶς προχυνόμενας κικερωνεῖους περιόδους τοῦ λόγου του.

Ο Σαλλμέλ Λακούρ δὲν διακρίνεται μόνον ἐπὶ πολιτικῇ εὐφραδεῖᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φιλοσοφικῇ βαθυνοίᾳ καὶ φιλολογικῇ ἐμπειρίᾳ. Μέγαν ἀριθμὸν ἄρθρων καὶ μελετημάτων ἐδημοσίευσε κατὰ καιροῦς ἐπὶ ζητημάτων ἀπορώντων εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὴν φιλολογίαν, ἰδίως τὴν γερμανικὴν, καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν. Σλνέγραψε δὲ καὶ περὶ «τῆς φιλοσοφίας τοῦ ἀτομικοῦ», μελέτην ἐπὶ τοῦ Γουλιέλμου Οὐμβόλδου καὶ μετέφρασε τὴν «Ἱστορίαν τῆς φιλοσοφίας» τοῦ Ρίττερ, μετὰ εἰσαγωγῆς. Ἐσχάτως ἐπαρουσιάσθη ὡς ὑποψήφιος ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ πρὸς

πλήρωσιν τῆς ἑδρας τοῦ Ρενάν, ἔχων ὡς ἀντίπαλον τὸν διάσημον χημικὸν Βερτελῶν ἀλλ' οὐδετέρου ἐξ αὐτῶν λαβόντος τὴν ἀπαιτούμενην ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἡ ἐκλογὴ ἐματαιώθη, ἐπαναληφθεῖσα τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, ὅτε ἐξελέχθη ὁ Σαλλμέλ Λακούρ Ἀκαδημαϊκός, διάδοχος τοῦ Ρενάν, ὑπερισχύσας τοῦ ἐπιφανοῦς μεσαιωνοδίου Γάστωνος Παρί καὶ τοῦ Ζολᾶ. ὅστις ἦλθε τρίτος.

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΠΑΝΑΜΑΣ

Ο ἰταλικὸς Παναμᾶς εἰσῆλθε μόλις νῦν εἰς τὸ ὄξυ στάδιον. Ο πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε τέλος εἰς τὴν Βουλὴν τὴν περὶ τῶν Τραπεζῶν ἐκθεσιν, ἰταλικὸν φύλλον ἐκ τῶν ἐγκρίτων ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῆς πληροῦ πάντα ἀγαθὸν πατριώτην «ἀλγους καὶ ἐντροπῆς». Δὲν διεπράχθησαν ἀληθῶς πανταχοῦ οἱ αἱ ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ Τραπεζῇ τερατῶδεις καταχρήσεις, ἀλλ' ἐξαιρέσει τῶν δύο Τραπεζῶν τῆς Τοσκάνης, αἰνιγνέες ἔκτοτε συνεχωνεύθησαν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, πάντα τὰ λοιπὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα ἐδείχθησαν ἀνάξια τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος. Περὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Νεαπόλεως λέγει ἡ Ἐκθεσις ὅτι «παρίσταται διακυβευθεῖσα σχεδὸν ὁλοσχερῶς ἡ πίστις τῆς». Δὲν εἰκονίζεται κρείττων ἡ θέσις τῆς Τραπεζῆς τῆς Σικελίας. Καὶ αὕτη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, καίπερ ἀμέμπτως λειτουργοῦσα φαρᾶται καταδικάσασα εἰς ἀκίνησίαν σχεδὸν ὅλα αὐτῆς τὰ κεφάλαια καὶ διαθέσιμα ἐπισπραλῶς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων. Συγχρόνως μετὰ τῆς ἐκδόσεως ὁ πρωθυπουργὸς ὑπέβαλεν ἐν ἐφραγισμένῳ φακέλλῳ καὶ τὸν κατάλογον τῶν ληξιπροθέσμων συναλλαγμάτων, ὅστις ὑποτίθεται ὅτι ὑποκρύπτει τὰς καταχρήσεις πληθῶς πολιτικῶν ἀνδρῶν. Εἰς ἐκτῶν ἀνδρῶν τούτων λέγεται ὅτι εἶνε ὁ Νικότερας, ὅστις πράγματι φαίνεται ὅτι ὤφειλε μέγала ποσὰ καὶ εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, γενόμενος ὁμῶς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τὸν Ρουδίνην ἰσχυρίζεται ὅτι ἐδανείσθη παρ' ἐνὸς φίλου του καὶ ἀπέτησε τὰς ὀφειλάς του. Ἐν τῇ Βουλῇ λαβὼν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ τὸν πρωθυπουργὸν ἐζήτησεν αὐστηρὸν ἔλεγχον κατηνέχθη δὲ βιαίως κατὰ τῶν συκοφαντούντων ἐν τῇ κρυπτῇ. «Λιβελλογράφος τις (εἶπεν) ἰσχυρίσθη ὅτι 72 βουλευταὶ ἔλαβον χρήματα παρὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Τραπεζῆς καὶ ὅτι τὴν πληροφορίαν ταύτην ἠρύσθη παρ' ἐνὸς ἡμῶν συναδέλφου, Ἀποκροῦ ὡ τὴν ἀτιμον ταύτην νύξιν. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῶ ὅτι ἐν μέσῳ ἡμῶν κάθηται ἄνθρωπος κατελθὼν μέχρις ἀνωνύμων διαβολῶν, ἐνφ' ἐὰν ἐμάθε τι ἀξιοπῶνον δικαιοῦται νὰ καταγγείλῃ παρεκτραπέντας δημόσιας Ὀπασδῆποτε καλῶς θὰ πράξῃ ἡ Κυβέρνησις ἐξετάζουσα, οὐ μόνον τίνες ἔλαβον χρήματα ἐκ τῶν Τραπεζῶν ἀλλὰ καὶ ἐὰν κάθηται ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀνάνδρὸς τις συκοφάντης». Ο Νικότερας ἰσχυρίσθη ὅτι, καὶ

ἐάν βουλευτὴς τις υπέγραφε συναλλάγματα καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰ ἐξοφλήσῃ ἀκόμη, δὲν εἶνε διὰ τοῦτο ἄτιμος. προσέθηκεν ὅμως ὅτι αὐτὸς δὲν εὐρίσκεται εἰς τοιαύτην θέσιν. Ο πρῶτος πουργὸς ἀτήνησε καὶ πάλιν ὅτι ἡ διεξαγωγὴ κοινοβουλευτικῶν ἀνακρίσεων εἶνε ἀδύνατος, ἐφ' ὅσον εἶνε ἐκκρεμὴς ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δίκη. Ἀπέκρουσεν ἐπομένως τὴν ἀξίωσιν, ὅπως ἀναγνώσθη δημοσίᾳ ὁ κατάλογος τῶν ληξιπροθέσμων συναλλαγμάτων, προκειμένου περὶ ζητημάτων ἰδιωτικῆς πίστεως, ἐβεβαίωσεν ὅμως ὅτι δὲν ἐνοχοποιούνται πολιτικοὶ ἄνδρες. Ἀλλ οἱ δημογέροντες τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ἐξανέστησαν κατὰ τῆς τῶσης φυλακτικότητος. Ο Πραμπολίνης ἐβόησεν ὅτι παίζεται κωμωδία κατὰ συνθήκην καὶ ὅτι «τὰ μεγάλα ὀψάρια οἱ φίλοι τοῦ ὑπουργείου, οἱ κλέπται, οἱ φοροῦντες κίτρινα χειρόκτια, ἐσώθησαν» ὁ δὲ Πουλέζης, συνοψίζων τὰ σκάνδαλα, ἀπεφάνθη ἐν μέσῳ θυέλλης ὡρυγῶν ὅτι «δὲν πρόκειται περὶ μιᾶς Βουλῆς καὶ ἐνὸς ὑπουργείου» καὶ ὅτι πράγματι «ἐχρεώκησε τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα». Ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐξετάσεως τὸν κατάλογον, ἀρίστη προτάσει τοῦ Σοννίνου ἐπαμειβόμενος, ἀνετέθη δ' ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, καίπερ διαμαρτυρόμενον καὶ φωνοῦνται λατινιστὶ «παρελθὲν τὸ ποτήριον τοῦτου ἀπ' ἐμοῦ».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τῇ πρὸςέχει Πέμπτῃ ἐπὶ τῇ διπλῇ ἑορτῇ ἡ «Ὀδησσός» δὲν θὰ ἐκδοθῇ.

Ἡ ΕΦ. «ΣΥΛΛΟΓΟΙ».—Μετὰ θλίψεως θὰ μάθωσιν οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ὀδησσοῦ» ὅτι ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλλ. ἐφημερίς «Σύλλογοι» ἡ εὐθαρσῶς καὶ μετ' ἀπαραιτήτου ζήλου ἐπὶ τριακονταετίαν περίπου ἐργασθεῖσα ὑπὲρ τῶν ἐν Ρωμανίᾳ ἐθνικῶν συμφερόντων, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένῃ κλεῖσασα, συγχωνεύεται μετὰ τῆς Πατρίδος.

Τὴν θλίψιν ταύτην εἰς χαρὰν μεταβάλλει μόνῃ ἡ βεβαιότης ὅτι ἡ συνεχίσουσα τὴν ἀποστολὴν τῶν «Συλλόγων» νεαρὰ καὶ δόκιμος ἐν ἔργοις καὶ λόγοις «Πατρίς» ἡ ἀπὸ πολλοῦ τὰς συμπαθείας τῶν ἐν Ρωμανίᾳ καὶ

τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων κατακτήσασα ἐνεκεν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῆς γλωσσικοῦ ἔργου, ἐξακολουθεῖ ἐργαζομένη μετὰ τοῦ αὐτοῦ σθένους τὸν καλὸν ὃν ἀνέλαβε ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν ἐν Ρωμανίᾳ Ἑλλήνων ἀγῶνα.

Ἡ ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ Α. Β. ΥΨ.—Ἡ ὑγεία τῆς Α. Β. ΥΨ. τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου, ἐξακολουθεῖ οὕσα λίαν εὐάρεστος, εἰς βαθμὸν ὥστε ἡ Α. Β. Υ. ἤρξατο ἐνδιαφερόμενη περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους. Ἐπὶ τινὰς ὥρας ἡμέρας θὰ οἰκουρήσῃ ἐτι.

ΔΙ ΟΛΟΥΣ.—Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν περὶέρχονται τὴν ἀγορὰν σκοποῦντες νὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ τὰς λοιπὰς τῆς Ἡγεμονίας πόλεις δύο κύριοι Ν. Παραπαντόπουλος καὶ Μ. Σηλησιόπουλος πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν διὰ τὴν ἐκδοσιν περιοδικοῦ ἀπὸ ἐτους καὶ ἐπέκεινα προαγγελθεῖσαν ὁ «Αἴμος». Ἡ δημοσιογραφία ἔχει καθήκον νὰ συνιστᾷ τὴν ὑποστήριξιν τοιούτων κοινοφελῶν ἔργων, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἐν λόγῳ κύριοι καίτοι οὐδ' ἐν τοῖς σπαργάνοις εἰσέτι διατελεῖ τὸ ἔργον ἐγγράφουσι συνδρομητὰς ἐπὶ προπληρωμῇ! ἤτις θὰ ἦτο συγγνωστὴ ἂν οἱ κύριοι οὗτοι ἐργάζοντο ἐπὶ ἐκδιδομένου ἔργου ὃ, ἀπαιτεῖ κατ' ἀνάγκην τὴν προπληρωμὴν πρὸς ὑποστήριξιν. Καθὼς λοιπὸν θεωροῦμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς νὰ φανῶσι μὲν πρόθυμοι ὅσον ἀφορᾷ περὶ τῆς ὑποστηρίξεως ἔργου πολλὰ τὰ καλὰ ὑποσχομένου ἐν τῇ μέλλοντι, νὰ μὴ προπληρώσωσιν ὅμως τὴν συνδρομὴν τῶν, καθόσον τὸ ἔργον ἐκδοθήσεται μόνον ἂν καλυφθῇ ἡ δαπάνη τῆς ἐκδόσεως, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι οὐδέποτε ἐπιτευχθήσεται τοῦτο!

ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ.—Μετὰ πολλὰς προτροπὰς καὶ ἐκκλησεις καταρτῶν τὸ τέλος ἡ ἐπισκευὴ τῆς ὁδοῦ Βογδάνοβα, ὅπου ἐπὶ πολὺ ἐλίμναζον τὰ ὕδατα. Δυστυχῶς ὅμως ὁ ἐπιστάτης τῆς ὁδοῦ Γεώργιος Κρίστωφ ἐννοεῖ νὰ ἀφίσῃ ἐλαττώματα ἅτινα δὲν θὰ θεραπεύσωσι παντελῶς τὸ κακόν. Ἐρωτῶμεν τοὺς ἀρμοδίους, τοιαύτην ἔχει ἐντολήν;

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.—Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου κ. Τσολάκωφ μετετέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν εἰς Φιλιππούπολιν, ἀντὶ τοῦ κ. Τόλεφ μετατιθεμένου ἐνταῦθα.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.—Ἐν τῇ Εφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη στατιστικὴ τοῦ ἐμπορίου κατὰ τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ τῆς Βουλγαρίας. Κατὰ Δεκέμβριον διάφορα ἐμπορεύματα εἰσῆλθον ἀξίας 5, 490, 675

λέβων. Κατὰ Νοέμβριον ἰδίου ἐτους 7, 190, 116. Εἰσῆλθον κατὰ Δεκέμβριον 3, 866, 847 καὶ Νοέμβριον 6, 754, 440.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΟΙ.—Δι' ἀγγελίας τοῦ Δημαρχείου τῆς πόλεως ἡμῶν ὑπὸ ἡμερ. 21 τρέχ. προσεκληθήσαν ἅπαντες οἱ νέοι, οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν στρατολογικὴν ἐπιτροπὴν, ἤτις ἀπὸ τῆς χθρῆς ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν τῇ πρῶτῃ καταστάσει τοῦ Γυμνασίου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.—Ἀστυνομικὴ διατάγματι ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ βάρεθρον ἔξιμον τοῦ πυροβολεῖν κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα.

ΕΥΓΕ ΤΟΙΣ ΔΙΚΑΣΤΑΙΣ.—Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν, ὅτι τὸ ἐν Σοφίᾳ ἀνώτατον δικαστήριον ἐξέδωκεν 19 τρ. ἀθωωτικὴν καὶ δικαιολογητὴν ἀπόφασιν ὑπὲρ τοῦ ὁμογενοῦς ἐξ Ἀγχιάλου ἱατροῦ κ. Δ. Δράκου, κατηγορουμένου ἐπὶ πλαστογραφίᾳ πρώτοκόλλου ἱατρικῆς τινὸς αὐτοψίας καὶ καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ ἐν Φιλ/πόλει ἐφετείου εἰς δεκαετὴ εἰρκτὴν.

Ἡ προσαπομένῃ αὐτῇ κατηγορία ἀπεδείχθη ἀβάσιμος ὑπὸ τοῦ διεξαγόντος ἐπιτυχέστατα τὴν υπεράσπισιν κ. Στοῦλωφ, αὐτὸς δὲ οὗτος ὁ εἰσαγγελεὺς ὡμολόγησεν, ὅτι αἱ ὑποθέσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐβασίσθησαν οἱ ἐν Φιλιππούπολει ἐφέται, καταδικάσαντες τὸν κ. Δράκον εἰς δεκαετὴ εἰρκτὴν ἦσαν ἀβάσιμοι καὶ ἀνεπαρκεῖς.

Αἱ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ.—Καθ' ἃ ἀγγέλλει ἡμῖν ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις ἡ ἀκολουθία τῶν 12 Εὐαγγελίων ἀρξεται ἀπὸ τῆς 6 μ. μ. ὥρας ἡ τῶν βυσιλικῶν ὡρῶν τὴν Μ. Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ἡ τοῦ Ἐπιταφίου τὸ Σάββατον τὴν 12-ην (μεσονύκτιον) ἡ τῆς Αναστάσεως τὴν αὐτὴν ὥραν, ἡ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Αναστάσεως τὴν Κυριακὴν τὴν 9 ἡν π. μ. ὥραν.

Ἐν τῇ δ, σελίδι θὰ ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται νέαν ἀγγελίαν τοῦ γνωστοῦ τραπεζιτικοῦ οἴκου τοῦ κ. κ. Valentin & Co-ie ἐν Ἀμβούργῳ ἐφ' ἧς ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν. Πρόκειται περὶ Λαχείου τοῦ Κράτους ἐγκρίσει καὶ ἐγγυήσει τῆς Κυβερνήσεως.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς ἡμετ. θελήσεως μὴ δινηθέντες νὰ ἐκδώσωμεν τὸ πρῶ-

τον φυλλάδιον τῆς «Μυθιστορικῆς Ἀνθοδέσμης» κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐποχὴν, ἀγγέλλομεν τοῖς πολυαριθμοῖς ἡμῶν συνδρομηταῖς ὅτι ἡ δικαία ἄλλως τε περιεργία αὐτῶν ἱκανοποιηθήσεται τὴν πρώτην ἐβδομάδα τοῦ Πάσχα. Ἐπὶ τούτῳ παρακαλοῦμεν νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀγγελίων οἱ μὴ πράξαντες τοῦτο μέχρι τοῦδε ἀξιότιμοι κ. ἀνταποκριταί.

Οἱ ἐκδότης

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Παρίσι 10.—20 Μαρτίου Πεποιθῆσις ἐπικρατεῖ ὅτι ὁ Καρνάθ κλίνη νὰ προσκαλέσῃ τὸν παραιτηθέντα ὑπουργὸν τῆς Δημοσ. Εκπαιδεύσεως. Ο Δεβέλλι Μπουρδού, Καβαινάκ, Μελίκης ἀναφέρονται ἐπίσης.

Αὐτόθι.—αὐθήμερον Ο Καρνάθ ἐδέχθη τὴν πρῶτην τὸν Σαλλεμέλ-Λακούρ, κατόπιν δὲ τὸν Κασιμίρ Περιέ, ὃν συνεβουλεύθη ἐπὶ τῶν μέσων τῆς ἀρσεως τῆς κρίσεως, οὐδεμίαν δὲ ἀκριβὴς ἀκόμη βεβαιότης ἐπὶ τοῦ προσώπου, ὅπερ θὰ προσκληθῇ πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ὑπουργείου.

Παρίσι 10.—22 Μαρτίου Ο Μελὶν ἀνέπτυξε τὴν 10 ὥραν τῆς πρωΐας τὰ διαβήματά του πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ὑπουργείου. Αἱ διαπραγματεύσεις βαίνουν καλῶς, θεωρεῖται βέβαιος ὁ σχηματισμὸς τοῦ ὑπουργείου, ὡς ἐτηλεγραφῆθη προηγουμένως. Κατὰ πάσαν πιθανότητα αὐριον θὰ συνέλθῃ τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Βιέννη.—αὐθήμερον Μεγάλη πυρκαϊὰ προϋξένησεν ζημίας μεγάλας, πέντε ἐφονεύθησαν, 28 ἐπληρώθησαν βαρέως.

Ναυσὺ.—αὐθήμερον Αἰματηρὰ ῥήξις ἔλαβε χώραν μεταξύ γάλλων καὶ ἱταλῶν ἐργάτων.

Βελιγράδιον.—αὐθήμερον Η ἐπέτειος τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ Μίλοζ-Οβρένοβιτς κατὰ τῶν Τούρκων ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς τελεσθεῖσης δοξολογίας, αἱ φιλελεύθεροι Εφημερίδες ἐξυμνοῦσι τὴν δυναστείαν Οβρένοβιτς.

Λισσαβῶνα.—Πυρκαϊὰ κατέστρεψε τὸ Μικρὸν Θέατρον, ζημίαι μέγισται οὐδὲν ὄμμα.

(58) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (58)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΤ

Τὸν τρόπον τῶν τῆς σκηνῆς, τῆς ὁποίας εἴμεθα θύραι, προσώπων, ἐπηύξανεν ἐπὶ μᾶλλον ἡ διάρρηξις τῆς θύρας ἡ μέχρι μανίας μεταξὺ τῶν δύο προσώπων διεξαγομένη πάλη.

Ὁ εἰς τούτων ὑποστὰς φοβερὸν τραῦμα δι' ἐχειριδίου ἐξηπλώθη τέλος κα-

τὰ τῆς, ἐν ᾧ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ νέα κόρη τὸ πολύκροτον ἐν ταῖς χερσὶν ἔχουσα ἐξήτει μεταξὺ τῶν δύο διαμαχομένων ἀνδρῶν διέξοδον.

Ἀλλὰ σιβαρὰ χεὶρ ἐδράξατο αὐτὴν τῆς κόρης εἰς βαθμὸν ὥστε ἡ νεάνις συνήλθε καὶ ἤρξατο κλαίονσα ἐν ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καὶ πάλιν ἐδέθησαν.

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἀναγνωρίσωμεν τὸ πῶμα. Ἡ φονευθεῖσα ἦτο ἡ γραῖα Λουδοβίκα ἣτις ὥπλισε τὴν τρέμουσαν χεῖρα τῆς Θεοδωρέτας κατὰ τοῦ Φοβεροῦ ἵνα ληστεύσῃ αὐτὸν καὶ ἀκολουθῶς παραδώσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸν κύριόν του ὡς ἄνθρωπον συνωμότην.

Ἐπὶ τῇ θέρᾳ τοῦ πῶματος τῆς συζύγου ὁ γέρω-Θωμᾶς ἐνθυμήθηκε λέξεις τινὰς τὸ τέλος τῶν ὁποίων ἐπεσφράγισαν αἱ λέξεις «Θεῖα δικαιοσύνη», τοι-

αὐτὸς δὲ τις ἦτο καὶ ὁ ἐπικίδειος τῆς γραίας ἐκ μέρους τοῦ υἱοῦ τῆς. Ἀμφότεροι δὲ προσέπεσαν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ πελώριου μαύρου ἐκζητοῦντες τὴν συγχώρησιν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς οὕτως οἰκτρᾶς τιμωρηθείσης.

Ὁ Φοβερὸς κατόπιν τοῦ συμβάντος ἐκείνου, ἀκούσας τὸν ἐκβιασμὸν τῆς θύρας, βλέπων δὲ ἀλλαχόθεν τὴν ἐπιδρομὴν τῶν δύο ἀνδρῶν, οὐδόλως ἀμφιβάλλων ὅτι ἡ γραῖα τῇ ἐσθῇσεν ἄτιμον παῖδα, συνελθὼν ἐκ τῆς συγκινήσεως ἦν παρὰ εἰ ἐν παρομοίᾳ στιγμῇ ἡ πρώτη ἐντύπωσις, ἐδραμεν εὐθὺς πρὸς τὴν θύραν καὶ συνεπλάκη μετὰ τοῦ πρώτου εἰσελθόντος ὃν καὶ κατέβαλεν ἐπὶ τέλους. Δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἴδῃ ὅτι ὁ πρῶτος εἰσελθὼν συνωδεύετο καὶ ὑπὸ ἄλλου τινὸς ὅστις δειλιάσας φαίνεται ἀπὸ τὸ ῥωμαλέον τοῦ

ἀντιπάλου ἀνάστημα ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ ἀσφαλὲς καταφύγιον διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

Ὁ Φοβερὸς παραστήσας τὴν Θεοδωρέταν ἔμπροσθεν τοῦ συζύγου καὶ τοῦ υἱοῦ τῆς φονευθείσης ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι παρωτρύνθη ὑπὸ τῆς γραίας νὰ περοβολήσῃ κατὰ τοῦ Φοβεροῦ.

Οἱ δύο ἄνδρες γνωρίζοντες ἄλλως τε τὸν χαρακτῆρα τὸν ἄρπαγα καὶ πλεονεκτικὸν τῆς φονευθείσης παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ μὴ καταγγεῖλῃ αὐτοὺς, ἐκείνος δὲ διεβεβαίωσεν ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ προβῇ εἰς ὅμοιον διὰβημα ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ συμφέρον καὶ αὐτῶν καὶ τὸ ἰδικόν του ὑπαγορεύουσιν ἵνα οἱ δύο ἄνδρες ἐγκαταλείπωσι τὴν οἰκίαν ἐκείνην καὶ ἐγκαταστῶσιν εἰς Ενετίαν πλησίον τοῦ Φοβεροῦ εἰς μέρος λίαν ἀσφαλὲς δι' αὐτοὺς.

Πετρούπολιν—αύριον Κατὰ τηλεγράφημα ἐς Σουδαν— πόλεως ὁ Λαοκράτης μετὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Οἰκογενεῆς ἀρ-
κοντο αἰσῶς αὐτῇ, προσεχῶς ἀναχωρεῖσι δι' ἀεροπλάνου εἰς Κομφάιν. Ἡ πρώτη βασίλισσα Νι-
βαλία ἔφρασαν εἰς Υἱάταν.

Λουδίνον—Ἡ κρατὶς Βί-
θλος δημοσιεύει τηλεγράφημα τοῦ
Ροζβέρτ, δι' οὗ λέγεται ὅτι ἐνε-
κα τῶν τηλετακτικῶν Αἰγύπτου πα-
ραχῶν ἢ ἀνάγκης τῶν Αγγλι-
κῶν στρατευμάτων εἰς Αἰγύπτου
ἡ συνέλιξη τὸν κίνδυνον τὸν
Ἑβραίων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἔ-
νεκα τοῦτον ἡ Αγγλία δέον ν'
ἀκολουθῇ τὴν ἐνεστέσαν πολι-
τικὴν.

Αἰθιόπια—αύριον ὁ βα-
σιλεὺς ὁ ἀναχωρεῖ εἰς Κέρκε-
ραν πρὸς συνάντησιν τῆς πριγκι-
πίσσης τῆς Οἰθιόπιας. Οἱ πορτο-
γῶν τῶν ἑσπερικῶν ἀνακίνοι γνο-
μοδότησιν τοῦ διασίου Καθιγί-
του Μάρτενς (Καθιγίτου τοῦ Δι-
εθνικοῦ Δικαίου ἐν Πετροπόλει)
ἐπὶ τῆς ἑλληνο-φαιουρικῆς δια-
φορᾶς, εὐνοικίαν ἔπρ τῆς ἑλλά-
δος.

Κωνσταντινούπολις—
αύριον ὁ Σουλτάνος σήμερον
θερμότερα ἐπεδέχθη τὸν Γερου-
τῆ, ἀπερχόμενον.

Παρίσι—Κατ' ἀσφαλ-
εἰδήσεις τὸ ὑπουργεῖον θέλει
σχηματισθῇ ἐξῆς: Πρωθυπουργὸς
ὡς καὶ ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου
ὁ Μελὼν, τῶν ἑσπερικῶν ὁ Λου-

πὲρ, τῶν ἑσπερικῶν ὁ Δεβίλλ,
τῆς Δικαιοσύνης ὁ Τροφιέ, τῶν
Στρατιωτικῶν ὁ Λουζόλλων, τῶν
ναυτικῶν ὁ Ριενέρ, τῶν Οἰκονο-
μικῶν ὁ Προμάρ, τῆς Παιδείας
ὁ Σπούλλερ, τῶν Δημοσίων ἔρ-
γων Βίττε καὶ τῆς Γεωργίας Βί-
ζερ.

Φρεϊδριχσχοφ—Εἰρη-
στεία τῶν γεννηθῶν τοῦ Βί-
σмарк, 3000 κάτοικοι τοῦ Στρί-
σβιγ—Οὐστὰν ἔκαμον μεγάλην
πρὸς τὴν αὐτοῦ διαδύλῃσιν.

Ἡ Τάγβλατ ἀναφέρει ὅτι νέ-
αι δοκιμαὶ ἐγένοντο διὰ νεωστὶ
ἀνακαλυφθείσης ἐκρηκτικῆς ὕλης
μελλούσης ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν
περίτιδα κλ. ἐννεακίς μείζονος
δυνάμεως καὶ ἡ χρησιμοποίησις
μόνον εἰς τηλεβόλα μεγάλης ὀλ-
κῆς τοῦ πυροβολικοῦ, αἱ δοκιμαὶ
ἐπεβεβαίωσαν τὸ ὅλως ἰδεῖδες
τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὕλης, ἀνακα-
λύφεισιν παρὰ τοῦ Ἑρρίκο Βά-
ις, διεσπέντο τοῦ ἐργασταρίου
τῆς Δυναμίδος τοῦ ὑπουργείου
τῶν στρατιωτικῶν.

ΔΙΑ ΤΑ ΤΕΟΡΕΚΙΑ

ΑΛΕΥΡΟΝ ΟΔΗΣΙΝΟΝ, ΜΑ-
ΓΙΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΑ
ΑΥΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΛΟΥΝ-
ΤΑΙ ΕΝ Τῷ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ Ν. ΠΙΒΑ-
ΡΟΒΙΤΣ ΠΛΗΘΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

3—3

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 23 Μαρτίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio)	ἀγορὰ εἰς χρυσόν		πώλησις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λίρα	ἐκ.	λίρα	ἐκ.	λίρα	ἐκ.
Πωλῆσις, ἀργ. με χρυσόν 2 85						
Ἀγορὰ " " " 3 20						
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100..	262	50	273	50	266
" φράγκ. χρ. σά	100..	—	—	101	50	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ.	100..	207	40	209	50	208
" φράγκ. χρυσά	100..	—	—	100	25	—
Γερμανίας μάρκ.	100..	123	20	124	50	124
" φρ. χρ. "	100..	—	—	100	40	—
Γαλλίας } φράγκα χρυσά	100..	99	85	100	35	100
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ἑλβετ.						
Ἀγγλίας λ. α. στερλ.	1..	25	12	25	25	22
" φράγκ. χρυσά	100..	—	—	100	50	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1..	22	70	22	75	—
" φράγκ. χρυσά	100..	—	—	100	25	—
Σερβίας } φράγκα χρυσά	100..	—	—	100	—	—
Ρουμανίας						
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας,						
Βελγίου καὶ Ἑλβετίας	99	—	—	100	—	—
Εἰκοσόφρακτον ἐν Βιέννῃ fl.	9.64					

Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς διατῆς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστία. Δια τὴν Τουρκίαν 1 λέγον
Προμήθειαι δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἑσπερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 % Ἐλάχιστος ὁρὸς 2 50%

Ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱὸς ἠγαθήσαν
διὰ τὴν εὐεργεσίαν ἢ ὅποια διὰ ἀπὴλ-
λασσαν αὐτοὺς τῶν βασιάνων τοῦ βα-
ναύσου ἐπαγγέλματος τῶν καὶ διὰ κα-
ρίστα χρηστοὺς πολίτας, μετ' ὀλίγα δὲ
λεπτὰ ἀπὸ ἑστατον ἔρρηξαν ἐπὶ τοῦ
πάματος βλέμμα ἐξήλθον ἀπύγοντος
καὶ τὴν ὁδοῦσαν.

Οἱ σὺν τῆς θύρας ὅπου ἐξετελέσθη
ἡ πύλη, ὁ Φοβερός προσήλθε πλησίον
τοῦ πάματος ἵνα ἴδῃ μετὰ ποῖον διε-
ξήγαγε τὴν γιγάντιον ἐκείνην πύλην.

Εἰς τὸ φῶς τῆς λυχνίας ἰδενὴν νὰ
διακρίνῃ ἄνθρωπον φέροντα περσικὴν
στολὴν, τὸν ὅποιον πρῶτην ἰδὼ φορὴν
ἐβλεπε. Εὐθὺς εἰς ἀρχὴς ὁμοπετελῆ ὅ-
τι ἴτο συνεργὸς τῆς γυναικὸς ἐνδεύει
τὴν στολὴν ἐκείνην ἵνα διατρέγῃ τὰ ὄρ-
ματα τῆς ἐξουσίας.

Ἀλλ' ἱππᾶτο! διότι πλησιάζει ἰδν-

νίβη ἐπὶ τὴν μεταμύριον ἐκείνην νὰ
ἀναγνωρίσῃ τὸν παλαιὸν τοῦ φίλου
Αντωνέτου, ὅστις οὐδὲν ἑδεῖκεν ση-
μεῖον ζωῆς.

Ἐκ τῆς γνωριμίας ταύτης ὁ Φοβερός
ἰδενὴν νὰ ἐννοίῃ ὅτι ὁ Λουδοβίκος
ἔβηκεν ἐπὶ αἶχνην τοῦ τὸν παλαιὸν κα-
τάσκοπον, ἠγχαριστήθη δὲ διότι τὸ στό-
μα τοῦ Αντωνέτου κλειστὸν διὰ παν-
τός δὲν διὰ προῖδιδε τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ
τῆς γυναικὸς διατρέξαντα.

Ἡ συνοδεία ἐπλησίαζε νὰ ἐξέλθῃ ὅ-
τε φανή ὑπόκιρκος καὶ σαρακτικὴ ἱ-
κούστη.

— Εἶναι ἐκεῖνος! . . . ὁ ἀδυσάπρητος!
Καὶ ἐδῶ νὰ ταραξῇ τὴν ἡσυχίαν μου!
Ἐντρομος ὁ Φοβερός ἔστρεψεν εἰς
τὰ ὅπισθεν ἀπειλητικὸν δ' ἔρρηψε βλέμ-
μα ἐπὶ τῶν δύο ἀνδρῶν ὅτε ὁ πατήρ
λαβὼν τὸν λόγον εἶπε:

GRANDE LOTERIE DE CAPITAUX

garantie légalement par le suprême Gouvernement à Hambourg.

500,000

Mars ou
Francs 625,000

comme gros lot sont offerts an
cas le plus heureux par la Nou-
velle Grande Loterie de Capitaux,
garantie par l'Etat de Hambourg.

Mais en tous cas :

1	Prime de Mars	300000
1	Lot de Mars	200000
1	Lot de Mars	100000
2	Lots de Mars	75000
1	Lot de Mars	70000
1	Lot de Mars	65000
1	Lot de Mars	60000
1	Lot de Mars	55000
1	Lot de Mars	50000
1	Lot de Mars	40000
5	Lots de Mars	20000
3	Lots de Mars	15000
26	Lots de Mars	10000
56	Lots de Mars	5000
106	Lots de Mars	3000
253	Lots de Mars	2000
6	Lots de Mars	1500
756	Lots de Mars	1000
1237	Lots de Mars	500
33950	Lots de Mars	148
18991	Lots de Mars	300, 200
150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.		

garantie de l'Etat. Les prix sont
contre notre attente, le plan des tirages ne con-
viennent pas et à restituer le montant reçu. Si l'on
désirs, le plan officiel des tirages est envoyé gratis d'avance pour en
prendre connaissance. Nous prions de bien vouloir nous envoyer les ordres
le plus promptement possible, mais en tout cas avant le

1 Mai 1893 n. ST.

Valentin & Cie.

Maison de Banque

HAMBURG

Ville libre, Allemagne.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.—ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩ ΑΤΥΧΗΜΑΤΙ ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ
ΕΠΙΟΜΕΝΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΔΟΣ.

— Κύριε! ὁ τρόμος μᾶς ἠγάγκασε
νὰ λησμονήσωμεν νὰ προστατεύσωμεν
ἐκεῖνον τοῦ ὅποιον τὴν φροντίδα τῆς
θεραπείας παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ συ-
ζύγου μου ἀνελάβομεν.

Καὶ ὁ γέρω Θωμᾶς ἐν ὀλίγοις ἐξί-
γησεν εἰς τὸν Φοβερόν τὰ κατὰ τὸν
νέον ἐκεῖνον ὃν εὔρον ἡμῶν ἐν τῷ
δάσει καὶ ἐπανερέρον εἰς τὴν ζωὴν
ἀλλ' ὅστις ἐκτοτε διετέλει εἰς παρο-
ξισμόν καὶ παραληρίαν.

Ὁ Φοβερός ἀμέσως διέταξε καὶ πα-
ρέλαβον τὸν νέον ἐκεῖνον οὗ τὴν κα-
τάστασιν ἐλευθέρῃ σπύδρα καὶ τοποθε-
τήσαντες αὐτὸν ἐν καταλλήλῳ μέρει
τῆς ἀμῆξης ἐπέβησαν καὶ αὐτοὶ αὐτῆς
ἐκτὸς τοῦ γέρω-Θωμᾶ καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ
οἰκονομικοῦ ἀντιπροέδρου καὶ μετ' ὀλίγον περὶ
μέσας νύκτας εἰσέρχοντο εἰς τὴν οἰκί-
αν τοῦ Εὐνέστου.

Καθ' ἡν στιγμὴν ἡ ἀμαζα ἐκυλίστο
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης εἰς Εὐνέτιαν
ἀνὴρ τις περίτρομος εἰσέρχετο εἰς τὴν
μυστηριώδη τῆς γυναικὸς οἰκίαν.

Ἦτο ὁ ἀκόλουθος τοῦ Αντωνέτου καὶ
ἐκ τῶν τῆς ἐμπιστοσύνης σαρματοφύλα-
κων τοῦ δουκὸς ὅστις εἰσελθὼν εἰς τὴν
καλὴν προσέκρουσε πρῶτον ἐπὶ τοῦ
πάματος τοῦ Αντωνέτου.

Τὸ φῶς τῆς λυχνίας ἦν ἀρτίαν κα-
ομένην ἐπέτρεψεν αὐτὸν νὰ ἀναγνω-
ρίσῃ τὸν κύριόν του καὶ νὰ προσπαθῇ
τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ ὅποιον ἦτο εἰσε-
τι θερμὸν.

Ἐκυψε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς καρδίας
τοῦ ἀναισθήτου σώματος, ἀλλ' οὐδὲν
παρεῖχε σημεῖον παλμοῦ.

(ἀκολουθεῖ)